

Sygn. akt VI GC 1070/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

T. K.

przeciwko:

Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 1 279,20 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 454,63 zł (czteryście pięćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1070/17/3

UZASADNIENIE

Powód T. K. pozwem z dnia 1 czerwca 2017 roku (data prezentaty Sądu) wniósł o zasądzenie od pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1.279,20 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wskutek zdarzenia z dnia 12 lutego 2017 r., uległ uszkodzeniu samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność poszkodowanego P. H.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. W związku z uszkodzeniem w/w samochodu poszkodowany na czas likwidacji szkody wynajął od powoda samochód zastępczy marki O. (...) za dobową stawkę 98,40 zł brutto. Najem pojazdu zastępczego trwał od 13 marca 2017 r. do 29 marca 2017 r. tj. prze 17 dni. Pozwana tytułem najmu samochodu zastępczego wypłaciła odszkodowanie w kwocie 393,60 zł weryfikując okres wynajmu samochodu zastępczego z 17 do 4 dni. Pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty

1.279,20 zł. Powód wskazał, że legitymację procesową wywodzi z faktu zawarcia z poszkodowanym umowy cesji wierzytelności dnia 21 lutego 2017 r.

W dniu 13 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie o sygnaturze akt VI GNc 1226/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że pomiędzy stronami spornym jest okres wynajmu samochodu zastępczego. Zdaniem pozwanej uzasadnionym okresem najmu samochodu zastępczego były 4 dni tj. 2 dni technologicznego czasu naprawy oraz 2 dni organizacyjne. Pozwana podniosła, że dołączony do pozwu dokument prywatny w postaci specyfikacji okresu wynajmu samochodu zastępczego nie stanowi wystarczającego i obiektywnego dowodu na wykazanie okresu najmu ponad czas uznany przez pozwaną. Ponadto pozwany podniósł, że po kolizji samochód był jezdny wobec czego poszkodowany miał możliwość umówienia dogodnego terminu w warsztacie naprawczym uwzględniającym czas konieczny na pozyskanie części zamiennych oraz uzyskanie oceny technicznej od zakładu ubezpieczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 lutego 2017 r., uległ uszkodzeniu samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność poszkodowanego P. H.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana.

Dowód: akta szkody na płcie CD (k. 72).

W dniu 21 lutego 2017 r. poszkodowany i powódka zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przełał na cesjonariusza swoją wierzytelność – prawo do odszkodowania wynikającego z polisy OC w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 12 lutego 2017 r.

Dowody: umowa cesji wierzytelności (k. 17-18).

Powód dnia 13 marca 2017 r. zawarł z poszkodowanym umowę najmu pojazdu zastępczego. Przedmiotem najmu był samochód marki O. (...). Dnia 13 marca 2017 r. przyjęto uszkodzony pojazd do warsztatu naprawczego oraz wydano pozwanej samochód zastępczy. Po przystąpieniu do naprawy uszkodzonego pojazdu ujawniły się dodatkowe uszkodzenia wobec czego przeprowadzono dodatkowe oględziny. Dnia 15 marca 2017 r. sporządzono kalkulację naprawy. Dnia 24 marca 2017 r. rozpoczęto naprawę uszkodzonego pojazdu. Dnia 28 marca 2017 r. warsztat naprawczy otrzymał ostatnie konieczną od naprawy część tj. hak holowniczy. Dnia 29 marca 2017 r. wydano poszkodowanemu naprawiony pojazd jak również zakończono okres najmu samochodu zastępczego.

Dowód: umowa najmu (k. 21-22), specyfikacja okresu wynajmu samochodu zastępczego (k. 20), protokół wydania samochodu zastępczego (k. 23), protokół zdania samochodu zastępczego (k. 24), informacja dotycząca czasu zamówienia haka holowniczego (k. 25), faktury VAT (k. 26-29), pismo z dnia 16 lutego 2017 r. (k. 30), kalkulacje naprawy (k. 31-37, 38-44), mail (k. 45), oświadczenie (k. 46).

Oplata za wynajem samochodu w przez okres 17 dni została udokumentowana fakturą VAT nr (...) na kwotę 1.672,80 zł brutto.

Dowód: faktura VAT (k. 19).

Pozwana tytułem najmu samochodu zastępczego wypłacił odszkodowanie w kwocie 393,60 zł weryfikując okres wynajmu samochodu zastępczego z 17 do 4 dni.

Okoliczności bezsporne.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 18 kwietnia 2017 r. powód wezwał pozwaną od zapłaty kwoty 1279,20 zł. Decyzja z dnia 13 kwietnia 2017 r. oraz 9 maja 2017 r. pozwana oświadczyła, że nie widzi podstaw do zmiany stanowisk w sprawie.

Dowód: wezwanie od zapłaty (k. 48), potwierdzenie odbioru (k. 49-50), decyzje (k. 51-52, 53-54).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Brak jakichkolwiek powodów aby dowodom tym odmówić waloru rzetelności i prawdziwości.

Sąd przyznał atrybut wiarygodności zeznaniom powoda T. K. bowiem są one rzeczowe i korespondujące z zebraną w sprawie dokumentacją.

Sąd oddalił wniosek o dowód z opinii biegłego albowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, a dla rozstrzygnięcia nie były wymagane wiadomości specjalne. Okres najmu zależał od okoliczności naprawy, polegające na konieczności przeprowadzenia oględzin dodatkowych oraz konieczności sprowadzenia specjalistycznej części w postaci haka holowniczego, na dowód czego dołączono fakturę.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez powoda T. K. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Spornym w niniejszej sprawie pomiędzy stronami był uzasadniony okres najmu samochodu zastępczego.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłanek należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powód w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech

przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, do uszkodzenia samochodu doszło dnia 12 lutego 2017 r. Poszkodowany oddał uszkodzony pojazd do warsztatu naprawczego dopiero po sporządzeniu przez pozwaną kalkulacji naprawy tj. dnia 13 marca 2017 r. W tym też dniu poszkodowany rozpoczął okres najmu samochodu zastępczego. Po przystąpieniu do naprawy uszkodzonego pojazdu ujawniły się dodatkowe uszkodzenia wobec czego przeprowadzono dodatkowe oględziny. Dnia 15 marca 2017 r. sporządzono ostateczną kalkulację naprawy. Dnia 24 marca 2017 r. rozpoczęto naprawę uszkodzonego pojazdu. Dnia 28 marca 2017 r. warsztat naprawczy otrzymał ostatnią konieczną od naprawy część tj. hak holowniczy. Okoliczność ta została potwierdzona fakturą dołączona do akt. Dnia 29 marca 2017 r. wydano poszkodowanemu naprawiony pojazd jak również zakończono okres najmu samochodu zastępczego.

Pozwana w sprzeciwie podnosiła, że dołączony do pozwu dokument prywatny w postaci specyfikacji okresu wynajmu samochodu zastępczego nie stanowi wystarczającego i obiektywnego dowodu na wykazanie okresu najmu ponad czas uznany przez pozwaną.

Należy wskazać jednak, że Sąd powyższy stan faktyczny ustalił nie tylko w oparciu o specyfikację okresu najmu, ale w oparciu o całość materiału dowodowego : w postaci umowy najmu, specyfikacji okresu wynajmu samochodu zastępczego, protokołu wydania samochodu zastępczego, protokołu zdania samochodu zastępczego, informacji dotyczącej czasu zamówienia haka holowniczego, faktur VAT, pisma z dnia 16 lutego 2017 r., dwóch kalkulacji naprawy, maila, oświadczenia poszkodowanego oraz zeznań powoda.

Zdaniem Sądu powyższy materiał dowodowy należy uznać za wiarygodny oraz wystarczający do wykazania okresu koniecznego do naprawy oraz ustalenia uzasadnionego okresu najmu z nim powiązanego. Oczywiście jest, że części samochodowe do naprawy pojazdu zgodnie z zaakceptowanym kosztorysem należy sprowadzić w celu przeprowadzenia naprawy. Nie sposób wyobrazić sobie takiej sytuacji, że wszystkie części do wszystkich modeli samochodów są natychmiast dostępne w magazynach, ponieważ to powodowałoby konieczność utrzymywania ogromnych magazynów. Skoro zamówiono część po otrzymaniu kalkulacji niezwłocznie, to czas oczekiwania na

dostarczenie tej części nie może zostać wyłączony przez ubezpieczyciela z okresu uzasadnionego okresu naprawy, a co za tym idzie okresu najmu samochodu zastępczego.

Należy wskazać ponadto, że poszkodowany wbrew twierdzeniom pozwanej sprostował w niniejszej sprawie obowiązkowi minimalizacji szkody. Do kolizji doszło dnia 12 lutego 2017 r., natomiast poszkodowany oddał pojazd do naprawy dopiero 13 marca 2017 r. uwzględniający czas konieczny na pozyskanie części zamiennych oraz uzyskanie oceny technicznej od zakładu ubezpieczeń. Poszkodowany nie mógł natomiast przewidzieć, że po przystąpieniu do naprawy uszkodzonego pojazdu ujawnią się dodatkowe uszkodzenia które to faktycznie doprowadziły do wydłużenia okresu naprawy oraz okresu najmu samochodu zastępczego. Należy przy tym wskazać, że pojazd, w którym rozpoczęto prace naprawcze nie można uznać za pojazd jezdny, zatem nie było możliwe aby poszkodowany przerwał okres najmu samochodu zastępczego i korzystał z własnego pojazdu do czasu pozyskania części przez warsztat naprawczy. Po rozebraniu samochodu w celu przeprowadzenia oględzin dodatkowych oraz po rozpoczęciu naprawy, nie można oczekiwać, że samochód zostanie ponownie złożony na uszkodzonych częściach po to, aby przywrócić go do ruchu na czas oczekiwania na dalsze części. Złożenie samochodu po kolizji, może się okazać niemożliwe chociażby z powodu tego, że w wyniku kolizji mocowanie części samochodowych ulega zniszczeniu lub niezbędne jest zniszczenie części w celu rozebrania samochodu.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu uzasadnionym okresem najmu samochodu zastępczego był okres od dnia 13 marca 2017 r. do dnia 29 marca 2017 r.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.279,20 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jak wynika z § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 64 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 270 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, 66,86 zł tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika powoda na rozprawę, oraz 36,77 zł tytułem kosztów dojazdu powoda na rozprawę, co daje łączną kwotę 454,63 zł.

SSR Jolanta Brzęk